

кладовищ і стають джерелом смертельної загрози для всього живого. При їхньому згорянні виділяються різні токсичні речовини, в тому числі й діоксини, які призводять до виникнення ракових захворювань. У такий спосіб, віддаючи неналежним чином шану померлим, ми загрожуємо здоров'ю та життю живих людей і прогіраємося проти Божої заповіді «не вбий»!

Подібне стається також тоді, коли ми бездумно, слідуємо за згубною модою, несемо на похорони пластмасові вінки, які в швидкому часі опиняться якщо не на смітцевому полігоні, то у вогні. Вірю, що ніхто не бажає зла ані собі особисто, ані своїм дітям чи внукам. Переконали, що ми не хочемо отруювати ані повітря, яким дихаємо, ані воду, яку п'ємо, ані знищувати створений для нас Богом дім – природу. Однак часто робимо це своїми необдуманими вчинками, важко провиняючись проти природи та проти життя, проти нашого Бога Творця та Спасителя.

Тому, піклуючись про Вічне добро своєї пастви, апелюю до християнської свідомості та здорового глузду кожної людини і настійливо закликаю відмовитись від використання пластмасових квітів для прикрашання храмів та кладовищ!

Дорогі в Христі, коли йдемо проводити в останню дорогу наших рідних та близьких чи впорядковувати гроби на кладовищі, то берімо з собою не мертві пластикові квіти чи вінки, але нашу живу та щиру молитву, якої так потребує кожна душа для того, щоб досягнути Вічного життя у Бозі. Замість того, щоб купувати пластмасові квіти чи вінки, які несуть смерть, станьмо на захист життя і допоможімо морально та матеріально родині померлого.

Постараймося гідно підготуватися до величного празника Воскресіння Господнього. Для цього маємо навести чистоту і порядок не тільки в своїх домах, подвір'ях та присадибних ділянках, але передусім у наших душах, щоб, очищені від бруду гріха, вони стали храмами живого спілкування з Богом, що робить нас активними учасниками події Воскресіння та Вічного життя.

Однак, свідченням досконалої внутрішньої чистоти та рівня нашого життя у Христі є наше християнське ставлення до наших ближніх та всього Божого створіння – природи. Тому, наводячи порядок та чистоту навколо наших домів, церков та на кладовищах, вважаймо, щоб вона стояла у службі життя, а не смерті. Відмовмося від спалювання сміття, особливо пластмасової поминальної атрибутики на кладовищах. Рослинні ж рештки необхідно компостувати.

Нехай наші кладовища залишаються місцем віддзеркалення Вічного спокою і не штучної та смертельної, але справжньої Божої Краси та Життя, символом яких є живі квіти, які можемо насадити на гробах померлих. Живі квіти своєю нерукотворною природною красою прославлятимуть нашого Творця та Спасителя і після Великодніх свят, і разом з нашою палкою молитвою за душі усопших, перед престолом Всевишнього Бога свідчитимуть про нашу живу віру в Воскреслого Спасителя, Котрий своєю смертю дарував життя усьому створінню.

о. Леонід
Настоятель парафії

Парафіяльна листівка 102

Неділя Господніх Страстей (Вербна) 13.03 - 20.04.2014

Збір пожертв на утримання Духовної Семінарії

Розклад Богослужінь не Великий тиждень

Понеділок і Середа – 8.⁰⁰ год. – Літургія Слова.

Вівторок - 18.⁰⁰ год. – запрошую на перегляд фільму «Папа усіх» - з нагоди канонізації блаженного папи Йоана Павла II.

Пасхальне Тридення (Великий Четвер, П'ятниця, Субота)

Великий Четвер – 19.⁰⁰ год. (Встановлення таїнств священства і Євхаристії). На закінчення Меси Господньої Вечері – поклоніння Пресвятим Дарам (Гетсиманський сад).

Страсна П'ятниця – 18.00 год. Обов'язок сурового посту. (Хресна дорога, адорація хреста, молитва перед виставленими Пресвятими Дарами). Збір пожертв на утримання святині Гробу Господнього.

Четвер і П'ятниця – сповідь від 17.⁰⁰ год.

Велика Субота – 22.00 год. Пасхальна Вігілія. Приходимо на Св. Месу з свічками. Благословення Великодніх страв.

Неділя Воскресіння Господнього (Пасха) – 11.⁰⁰ год.

Біблейський коментар на Вербну Неділю

Віднині ви побачите Чоловічого Сина, який сидітиме праворуч Всемогутнього й ітиме на небесних хмарах. (Мт 26,64)

З проповіді святого Лева Великого: «Ніхто, яким би слабким він не був, не позбавлений можливості взяти участь у перемозі хреста Христового. Священна Кров Христа погасила вогненний меч, що не давав доступу до дерева життя. Вікова ніч гріха поступилася місцем істинному світлу, і християни запрошені розділити багатство раю. Перед кожним, хто був народжений заново, простелився шлях, яким він може повернутися до рідного краю, з якого був колись вигнаний.

Щиро вшанувати Страсті Господні - це зупинити свій погляд на розп'ятому Ісусі Христі і визнати в Ньому нашу власну людську сутність. Приймавши нашу людську природу і одночасно залишаючись Богом, Ісус нікого з людського роду не позбавив участі в Його милосерді. Хіба може бути позбавлений Христової природи той, хто прийняв Христа і відродився у Святому Дусі, Яким був зачатий Христос?

Чи може хтось не визнати у Христі власної немочі? Чи може не визнати, що споживання їжі і сон Христа, Його сум та оплакування смерті улюблених людей - ознаки людської рабської природи? Саме ця рабська природа, яку прийняв Господь, мала потребу в ціленні від давніх ран і в очищенні від гріха.

Безжиттєве тіло, покладене до гробу, - це наше тіло. Тіло, що вос-кресло на третій день, - це наше тіло. Тіло, що вознеслося на небеса і сидить праворуч

Отця, - це наше тіло. І якщо ми йдемо шляхом Божих заповідей і не боїмося визнати ціну, яку Ісус заплатив за наше спасіння у смиренному тілі, то й ми воскреснемо, щоб розділити з Ним Його славу. Обітниця Ісуса здійсниться для нас: «Кожен, хто визнає мене перед людьми, того і я визнаю перед моїм Отцем небесним» (Мт 10,32).

«Господи Ісусе Христе, Ти відкупив нас Своєю дорогоцінною Кров'ю. Визнаю, що Твоя священна Кров є ціною мого спасіння і Тобі належить всіляка слава, честь і поклоніння! Прагну вічно перебувати з Тобою в небесах!»

Біблейський коментар на Великий Четвер

Господи, не тільки ноги, але і руки, і голову. (Йн 13,9)

Наукою доведено: якщо ходити босоніж у громадських місцях, то можна заразитися хвороботворними мікроорганізмами і грибками. Уявімо, якими брудними були ноги людей у Палестині близько двох тисяч років тому. Ступні апостолів, імовірно, були грубими й мозолистими. Не дивно, що мити такі ноги було обов'язком рабів.

Тому можна зрозуміти протест Петра, коли Христос схилився, щоб помити йому ноги. Протягом усього часу, проведеного поруч із Учителем, Петро не сумнівався, що Той був Месією. Ділити з Ним їжу було великою честю. Але чому цей святий мудрий Чоловік мав робити таку чорну роботу? Христу довелося терпляче пояснювати значення цього жесту, перш ніж Петро все зрозумів. Адже Христу треба було обмити лише ноги Петра, бо той вже увірував. Його голова і руки були чисті.

Значення цього смиренного вчинку настільки глибоке, що деякі називають цю біблійну сцену Євангелієм у мініатюрі. Інші порівнюють її з Євхаристією. Бог так полюбив світ, що послав Свого Єдиного Сина врятувати нас. І Він любить нас так міцно, що схиляється до нас під час кожної Євхаристії, щоб обмити від гріхів Своєю дорогоцінною Кров'ю. Як у Втіленні, так і в Літургії, Бог посилає Свого Єдиного Сина як смиренного Слугу - і все це для того, щоб ми отримали Його життя і зазнали духовного переобра-ження!

Сьогодні, у Великий четвер, поміркуй над тим, що Ісус так полюбив тебе, що жадає обмити твої ноги. Він піклується про тебе і хоче задовольнити всі твої потреби, аж до того, що готовий наситити тебе Своїм Тілом і напоїти Своєю Кров'ю. Таким люблячим і великодушним є наш Спаситель!

«Господи, дякую Тобі за те, що пропонуєш мені зовсім нове життя в Тобі! Обмий сьогодні мої ноги. Навчи мене любити людей і служити їм так, як це робиш Ти.»

Біблейський коментар на Страсну П'ятниця

Звершилось! (Йн 19,30) Страсна п'ятниця і скорботна, і благодатна одночасно! Скорботна - тому що помер наш Спаситель, благодатна - бо смерть Сина Божого дарує нам вічне життя. Скорботна, бо ми бачимо себе в непривабливих вчинках людей, які оточували Спасителя, благодатна, бо ціною Христових ран отримали прощення.

На жаль, як Юда, ми зраджуємо Христа, впадаючи в гріх. Як Петро, ми робимо вигляд, що не знаємо Христа тоді, коли відмовляємося благовістити. Ми можемо поводитись, як Понтій Пилат, що запитував «що таке - істина?» не тому, що хотів пізнати її, а щоб виправдати себе (порівн. Йн 18,38). Ми, як римські воїни, прибиваємо Христа до хреста своїми гріхами, і, як учні, тікаємо світ за очі, залишаючи Вчителя сам-на-сам з ворогами. Такі аналогії поєднані з важкими переживаннями, але одночасно несуть у собі радість від усвідомлення того, що сьогодні здійснилося наше спасіння. Заради цього дня Ісус і прийшов у цей світ. Ісус вибрав тернистий шлях, щоб ми стали Його учнями і, долаючи випробування, увійшли в славу Воскресіння. В американського поета Роберта Фроста (1874-1963) є вірш «Інша дорога», де ліричний герой зупиняється на роздоріжжі. Врешті він вирішує йти тернистим нехоженим шляхом і розуміє, що зробив свій нелегкий, але правильний вибір.

У людського життя чимало різних доріг. Шлях християнського учнівства і сьогодні не з легких. Але ті, хто слідує ним, знаходять безцінні скарби: спасіння і життя вічне. Вони відкривають беззастережну Божу любов і виповнюються спрагою любити інших людей так само, як Христос любить їх. Цей шлях визначає наше подальше життя, бо Христос сказав: «Звершилося!» І дійсно звершилося!

«Господи Ісусе Христе, дякую Тобі за Твою хресну смерть заради мене. Дай мені прийняти дароване Тобою спасіння і жити ним, вірно слідуєчи за Тобою.»

Звернення Митрополита Володимира (УГКЦ)

Возлюблені в Христі,

звертаюсь до Вас у часі Великого посту з особливим пастирським зверненням, яке має за мету допомогти як найкраще підготуватись до Пасхи, щоб животворну та спасаючу дійсність Христового Воскресіння могло вповні відчутти не лише наше спрагле Бога серце, але й через нас також і наші ближні та увесь оточуючий світ.

Моє батьківське серце крається від болю, коли помічаю, що, доручені моїй пастирській опіці вірні – діти мальовничого Прикарпатського краю, батьки та діди яких завжди відзначались особливим трепетним ставленням до природи як Божого створіння, сьогодні ставляться до нього безвідповідально, поповнюючи гріхи проти свого Творця та Спасителя.

Одним з таких гріхів проти природи, які, зважаючи на їх вагомність, Церква зараховує до гріхів, що кричать до неба, є використання пластмасової поминальної атрибутики, що набирає масового характеру напередодні Великодня. Як наслідок, прикрашені неприродно яскравими пластмасовими квітами та вінками, кладовища втрачають свою автентичну атмосферу й починають випромінювати людську суєту, дефіцит відчуття справжньої краси та диктат сучасного споживацького суспільства, що намагається добратися навіть до померлих.

Дана практика призводить не лише до марнування дарованих Богом природних ресурсів та суттєвого забруднення навколишнього середовища, але й до чисельних загроз для здоров'я та життя людей. У масштабах країни – це сотні, а то й тисячі тонн пластмаси, які в кращому випадку потрапляють на сміттєзвалища, але часто, особливо в селах, спалюються під час прибирання